

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6942/2551

พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรี โจทก์ นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 92, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ มาตรา 15

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องเพียงว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 15 เม็ด มิได้บรรยายว่าจำนวนเม็ดของเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นหน่วยการใช้ด้วย จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเมทแอมเฟตามีนจำนวน 15 เม็ด ที่จำเลยมีไว้ในครอบครองมีปริมาณสืบท้าหน่วยการใช้ขึ้นไปและเมทแอมเฟตามีนของกลางมีน้ำหนัก 1.39 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.316 กรัม เท่านั้น ไม่เข้าข้อสันนิษฐานของกฎหมาย ตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษฯ มาตรา 15 วรรคสาม (2) บ้านที่เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นและจับกุมจำเลยนั้นเป็นบ้านของจำเลยไม่มีเลขที่ปลูกติดอยู่กับบ้านเลขที่ 297 ของ ฉ. บิดาจำเลย ซึ่งเป็นบ้านที่ตามทีระบุไว้ในหมายค้น ย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบ้านเลขที่เดียวกัน การตรวจค้นของเจ้าพนักงานตำรวจจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำนวน 15 เม็ด น้ำหนัก 1.39 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.316 กรัม ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 102 ริมเมทแอมเฟตามีนของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง แต่ให้ริบเมทแอมเฟตามีนของกลาง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษากลับว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 66 วรรคหนึ่ง, 100/1 ลงโทษจำคุก 4 ปี ส่วนโทษปรับนั้นเมื่อพิเคราะห์ถึงฐานะของจำเลยแล้ว คงให้ลงโทษปรับ 20,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริมเมทแอมเฟตามีนของกลางลงโทษจำคุก 4 ปี ส่วนโทษปรับนั้นเมื่อพิเคราะห์ถึงฐานะของจำเลยแล้ว คงให้ลงโทษปรับ 20,000 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ริมเมทแอมเฟตามีนของกลาง จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยดำเนินคดีในข้อหาเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและยึดเมทแอมเฟตามีน 15 เม็ด เป็นของกลาง ชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนจำเลยให้การปฏิเสธ คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยได้กระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้องหรือไม่ ...ที่จำเลยฎีกาว่าการตรวจค้นและจับกุมจำเลยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ชอบที่ศาลฎีกาจะยกฟ้องโจทก์เสีย นั้น เห็นว่า ในข้อนี้จำเลยนำสืบว่า บ้านที่เจ้าพนักงานตำรวจเข้าตรวจค้นและจับกุมจำเลยนั้นเป็นบ้านของจำเลยไม่มีเลขที่ปลูกติดอยู่กับบ้านเลขที่ 297 หมู่ที่ 1 ตำบลสนามคลี อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ของนายเฉลียง บิดาจำเลย ซึ่งเป็นบ้านตามที่ระบุไว้ในหมายค้นย่อมเข้าใจได้ว่าเป็นบ้านเลขที่เดียวกัน การตรวจค้นของเจ้าพนักงานตำรวจจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยรับฟังข้อเท็จจริงว่าเมทแอมเฟตามีนของกลางจำนวน 15 เม็ด เป็นของจำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย

แต่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 วินิจฉัยว่า คดีต้องด้วยข้อสันนิษฐานของกฎหมายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) ว่าการที่จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองดังกล่าวเป็นการมีไว้เพื่อจำหน่ายนั้นหาชอบไม่ เพราะตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 8 และใช้บังคับขณะกระทำความผิดบัญญัติมีความว่าการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำพวกแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีนหากมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไป หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไปหรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป ให้ถือว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 3) ได้ให้บทนิยามคำว่า หน่วยการใช้หมายความว่า เม็ด ซอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติสำหรับการใช้เสพหนึ่งครั้ง ตามบทนิยามดังกล่าวคำว่า หน่วยการใช้ ย่อมหมายถึงปริมาณยาเสพติดให้โทษในรูปร่างลักษณะที่แตกต่างกันไปหลายอย่าง ซึ่งแต่ละอย่างทำขึ้นโดยปกติสำหรับการใช้เสพหนึ่งครั้ง ดังนั้น เมื่อโจทก์บรรยายฟ้องเพียงว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 15 เม็ด มิได้บรรยายว่าจำนวนเม็ดของเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นหน่วยการใช้ด้วยจึงไม่อาจรับฟังได้ว่าเมทแอมเฟตามีนจำนวน 15 เม็ด ที่จำเลยมีไว้ในครอบครองมีปริมาณสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไปและเมทแอมเฟตามีนของกลางมีน้ำหนัก 1.39 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 0.316 กรัม เท่านั้น กรณีจึงไม่เข้าข้อสันนิษฐานของกฎหมายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2) ว่า เป็นการมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและตามพยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมาทั้งหมดก็ยังไม่อาจรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าการที่จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองนั้นเป็นการมีไว้เพื่อจำหน่าย คดีจึงรับฟังได้เพียงว่าจำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางจำนวน 15 เม็ดไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตดังที่ได้วินิจฉัยข้างต้นเท่านั้น ซึ่งศาลฎีกามีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน" พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 67 จำคุก 2 ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

สมศักดิ์ ตันติกริรมย์ · พินิจ บุญชัด · พันวະສາ ບັງທອງ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6942/2551>